

РЕШЕНИЕ

№ 21466

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2630** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. И. Й., представляван от процесуалния си представител адв. Т., срещу решение № 339 от 27.01.2025 г., постановено по НАХД № 10501 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 134 – ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 9283436, издаден от СДВР, с който на касатора Й., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния и процесуалния закон, като и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че неправилно е приложен законът, тъй като не е налице повторност в извършването на нарушението. Допълва се, че ограничението от 50 км/ч., което се твърди, че е било нарушено, е въведено с пътен знак, който обаче не е разположен на достатъчно видно място. Неправилно е прието от страна на СРС, че процесният ЕФ съдържа всички реквизити, изискуеми по закон. Не е отчетено, че в процесния акт не е отразено дали е приспаднал толеранс от минус 3 % от измерената стойност на скоростта. В ЕФ, освен това, липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи

аргументи за това, че наложеното наказание е явно несправедливо. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ. Не претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез адв. Т., поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение от ответната страна.

Ответникът – Столичната дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 19.06.2024 г., в 10.30 часа, касаторът Й. е управлявал собствения си автомобил марка „С. Ц 4 1.6 И“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]до № 326, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, като се е движела със скорост от 71 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Нарушението е било заснето с преносима система за видеоконтрол ATCC CORDON-M2 № MD 1193, представляваща одобрен тип видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност.

Решаващият състав е приел, че процесният електронен фиш съответства по форма и съдържание на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. с § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че касаторът Й. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Приел е също, че нарушението е било извършено при условията на повторност, поради което и наложената санкция е законосъобразна и справедлива.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правилен е изводът на СРС, че касаторът Й. е извършила нарушение чл. 21 ЗДвП. В ал. 1 на чл. 21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал. 1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл. 21, ал. 2 ЗДвП).

В разглеждания случай е установено, че Й. е управлявал лек автомобил със скорост 71 км/ч. или с 21 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч. за населено място, което е установено и заснето с радар ATCC CORDON-M2 № MD 1193. Ето защо неоснователни се явяват възраженията във връзка с неправилното поставяне на пътен знак, определящ различно ограничение на скоростта. Няма спор по това, че техническото средство е преминало през периодична проверка за техническа изправност, което се установява и с приетия Протокол № 035-СГ-ИСИС/21.03.2024 г. на Българския институт по метрология, в който коректно е описан процесният радар с идентификационния му номер, а именно № SN MD1193. По силата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишение от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лева. Според чл. 182, ал. 4 ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 1 – т. 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 – т. 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 -

предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Според определението, дадено в § 6, т. 33 от ДР на закона, „повторно нарушение“ е това, което е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение. Налице са предпоставките, за да се приеме, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност. В обжалвания ЕФ изрично са посочени видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Видно от приложен по преписката справка-картон на водача, ЕФ Серия К № 8752021, за нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, е издаден на 12.03.2024 г. и връчен на 23.05.2024 г. (платен). Същият не е бил обжалван и е влязъл в сила на 07.06.2024 г. Процесното нарушение е извършено на 19.06.2024 г., т.е. в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 8752021. Наложено е в предвидения в закона абсолютен размер и не подлежи на корекция.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал. 4 на чл. 189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал. 5 - ал. 11 на чл. 189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

Настоящата съдебна инстанция приема, че първостепенният съд е провел съдебно следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил, чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал доказателства, оборващи по категоричен начин констатациите в ЕФ.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че въззивният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 339 от 27.01.2025 г., постановено по НАХД № 10501 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ